

A CÍMZETT ISMERETLEN

(Jel. 3:1-6 alapján Walter Görnandt után)

Szereplők: lelkész
presbiterek
hírnök
3 fiatal

1. jelenet

(Közgyűlés a szárdiszi gyülekezetben)

Lelkész: Összefoglalva elmondhatjuk, hogy gyülekezetünkben eleven élet folyik. Több istentisztelet tartottunk, mint az előző esztendőben, beindítottunk egy új bibliaórai alkalmat is. A templomlátogatottság is igazán kielégítőnek mondható... Anyagi helyzetünk kiegyensúlyozott, sőt kifejezetten biztató (sikeres pályázataink révén). Egészében véve elégedettek lehetünk gyülekezetünk életével. Remélem, ez megegyezik a presbitertestvérek véleményével. Kérem, lelkési jelentésem elfogadását.

(Presbiterek helyeslő morajlása. Kézfeltartással elfogadják a jelentést.)

(Váratlan kopogás)

Lelkész: *(döbbenet)* Tessék, ki az?

Hírnök: Levelet hoztam Patmosz szigetéről egy bizonyos Jánostól...

Presbiter: Huh, patmoszi János valahonnan ismerős ez a név.

Lelkész: Mit tud ő rólunk? A világtól elzárva él a szigeten, mi mondanivalója lehet nekünk?! No, de hadd halljuk.

Hírnök: Ő csak azt adja tovább, amit az Úrtól hallott: „A szárdiszi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az isten hét lelke és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz...

Lelkész: Na tessék, ugye, hogy ő is csak ugyanazt tudja mondani, amit én: eleven, élő gyülekezet vagyunk.

Hírnök: Figyelj csak a folytatásra: az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy!

Lelkész: Mit olvastál?!

Hírnök: ...pedig halott vagy!

Lelkész: Ezt írja János rólunk?! Honnan veszik ezt?

Hírnök: János csak az ÚR hangja, szóvivője...

Presbiter: Jaj, nekünk, az ÚR megítélt bennünket!

Lelkész: Ez képtelenség, itt valami félreértés van! (Van nálad még más levél is?)

Hírnök: (Igen, van itt például Efézusba és Filadelfiába címezett is...)

Gondnok: Ez nem ránk vonatkozik, mert

Lelkész: (Add ide, hadd olvassam csak...: „megtartottad az én ígéretet, és nem tagadtad meg az én nevemet... Eljövök hamar, tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat...” Még hogy ezek lennének a filadelfiaiak? Az a szegényes porfészek?) Hírnök, Te tévedsz, összekeverted a leveleket!

Hírnök: Én nem tévedek, de hallgasd inkább a folytatást: „Ébredj fel!”

Presbiter: Igen, ez eltalált minket. Álomba ringattuk magunkat a hamis, öntelt elégedettségünkkel...

Lelkész: Hallgass! Ezt a levelet nem fogadjuk el! Nem nekünk szól! Menj tovább vele és hagyjál bennünket békén! Na, Isten veled!

(Elmennek.)

Hírnök: Hát ezek nem fogadták el, hogy nekik szól, de azért én tovább próbálkozom (hátha megtalálom az igazi címzettet...)

2. jelenet.

1. fiatal: Irtó klassz meccset láttam tegnap. Csak úgy záporoztak a lövések, szegény kapusok bizony igencsak kapaszkodtak. És képzeld el, már csak két perc volt, amikor a tizenhatoson felválták az előre törő középcsatárt, és akkor...
2. fiatal: És akkor, és akkor... kit érdekelnek azok a béna focisták! Láttad a Forma 1-et? Voltál már valaha is autóversenyen? Az ám a férfias sport! Ott nem lehet ácsorogni a pályán, azaz igazi élet-halál küzdelem...
1. fiatal: Az neked sport?! Hát ott csak a lóerők számítanak, a gépek, de hol az ember? Bezzeg a fociban...!
3. fiatal: Siralmasak vagytok, mást se tudtok elképzelni a világon, ami érdekes és szép, csak a foci vagy az autók? Az élet sokkal több ezeknél...
2. fiatal: Miért, talán az az élet, amit te csinálsz? Állandóan a templomba császkálsz, hogy abba mi a fantázia... Inkább jönnél velünk horgászni, mint hogy ott fész a szentfazekak között!

Hírnök: Elnézést, hogy zavarok, de levelet hoztam...

1. fiatal: Nekünk? De kitől?

Hírnök: Valakitől, aki nagyon jól ismert titeket és szeret is.

2. fiatal: No, ez egyre izgalmasabb és titokzatosabb. Ki a feladó?

Hírnök: Aki az egész életet a kezében tartja.

1. fiatal: Nocsak, talán magától a Jóistentől hoztál levelet? Ez már igen!

2. fiatal: Ember, ne humorizálj!

3. fiatal: Bizony, ez nem vicc, figyeljetek, nektek szól!

Hírnök: Ez olyan nyelven íródott, amit talán nehezen értenek, ezért lefordítom a ti nyelvetekre: „Én tudom, hogy sok tennivalód van. Ismerem azt a nagyüzemet, amit életnek nevezel. Úgy tűnik neked és másoknak is, hogy benn vagy az élet sűrűjében, de valójában halott vagy.

1. fiatal: Na, azért ez már kicsit kemény dolog... Nem gondolnám, hogy mi halottak vagyunk! Hol élsz te?

3. fiatal: Figyeljetek csak! Nekem úgyse hittétek, hogy semmit se ér az életetek!

Hírnök: Vigyázz, Ez a levél Neked is szól!

3. fiatal: Méghogy nekem? Én egy evangéliumi gyülekezet ifjúságához tartozom, engem ugyan nem érint az a levél...

2. fiatal: Azért azzal a „nagyüzemmel” mondott valamit rólunk..

1. fiatal: Mi van, csak nem kezdesz el lelkezni már te is? Nem, nem, kedves Postás bácsi, fáradjon csak egy házzal odébb. Nekünk nincs szükségünk ilyen szövegre!

(Elmennek.)

Hírnök: Hát ezeknek se kell ez a levél! Nem marad más, mint, hogy Önökhöz forduljak, hátha valaki magára ismer és elfogadja az isteni figyelmeztetést: „Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halódóban vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt! Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad! Tartsd meg azt és térj meg!”